

Rada
Evropské unie

Brusel 8. prosince 2023
(OR. en)

16551/23

**Interinstitucionální spis:
2023/0441(CNS)**

**COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	7. prosince 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 930 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY, kterou se mění směrnice (EU) 2015/637 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a směrnice (EU) 2019/997, kterou se zavádí náhradní cestovní doklad EU

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 930 final.

Příloha: COM(2023) 930 final

V Bruselu dne 6.12.2023
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se mění směrnice (EU) 2015/637 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a směrnice (EU) 2019/997, kterou se zavádí náhradní cestovní doklad EU

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Občané Unie, kteří cestují do třetí země, v níž členský stát, jehož jsou státními příslušníky, nemá velvyslanectví ani konzulární zastoupení, nebo kteří v této zemi žijí, mají nárok na ochranu ze strany diplomatických a konzulárních úřadů kteréhokoli jiného členského státu za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto členského státu. Toto právo občanů Unie stanovené Maastrichtskou smlouvou je zakotveno v čl. 20 odst. 2 písm. c) a článku 23 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a v článku 46 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

Toto právo představuje vnější rozměr občanství Unie a je jedním z praktických přínosů občanství Unie a hmatatelným příkladem evropské solidarity. Chrání občany Unie, kteří se ocitnou v nouzi ve třetí zemi, kde jejich členský stát, jehož jsou státními příslušníky, nemá zastoupení, například v důsledku nehody, vážného onemocnění, jako oběť trestného činu nebo ztráty cestovních dokladů.

Rada přijala dne 20. dubna 2015 směrnici (EU) 2015/637 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích¹, která nahradila mezivládní rámec, jímž se konzulární ochrana řídila². Členské státy měly na provedení směrnice ve vnitrostátních právních předpisech tři roky, tedy do května 2018³.

V pracovním programu Komise na rok 2021⁴ byl oznámen přezkum unijních pravidel pro konzulární ochranu s cílem zlepšit připravenost a schopnost Unie a členských států chránit a podporovat občany Unie v době krize. Tento přezkum by zahrnoval posílení podpůrné role Unie a co nejlepším využitím jedinečné sítě delegací Unie.

Kromě toho se Komise ve svém sdělení v návaznosti na Konferenci o budoucnosti Evropy zavázala, že zváží nové oblasti činnosti, jako je „přiblížení evropského občanství občanům, mimo jiné posílením práv s ním spojených a poskytováním spolehlivých a snadno dostupných informací o něm“⁵.

Ve Strategickém kompasu pro bezpečnost a obranu – Za Evropskou unii, která chrání své občany, hodnoty a zájmy a přispívá k mezinárodnímu míru a bezpečnosti, který Rada přijala v březnu 2022⁶, bylo oznámeno, že „[r]ovněž budou přezkoumány a posíleny mechanismy ESVČ pro reakci na krize, naše konzulární podpora a bezpečnost v terénu s cílem lépe

1 Směrnice Rady (EU) 2015/637 ze dne 20. dubna 2015 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a o zrušení rozhodnutí 95/553/ES (Úř. věst. L 106, 24.4.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

2 Rozhodnutí zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, 95/553/ES ze dne 19. prosince 1995 o ochraně občanů Evropské unie prostřednictvím diplomatických a konzulárních zastoupení (Úř. věst. L 314, 28.12.1995, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj>).

3 Ustanovení čl. 17 odst. 1 směrnice.

4 [COM\(2020\) 690 final](#).

5 Zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Konference o budoucnosti Evropy – Přeměna vize na konkrétní opatření ([COM\(2022\) 404 final a příloha](#)).

6 Dokument [ST 7371/22](#).

pomáhat členským státům v jejich úsilí o ochranu a záchranu jejich občanů v zahraničí, jakož i v zájmu podpory našich delegací EU v situacích, kdy potřebují evakuovat personál“⁷.

Jak je uvedeno ve zprávě Komise ze dne 2. září 2022 o provádění a uplatňování směrnice Rady (EU) 2015/637⁸, četnost a rozsah krizí, které vedou k žádostem o konzulární ochranu, narůstá. Pandemie COVID-19 (nebývalá svým rozsahem a složitostí), krize v Afghánistánu, ruská útočná válka proti Ukrajině, konflikt v Súdánu, repatriace z Izraele a Gazy a další podobné krize umožnily zjistit nedostatky a zamyslet se nad tím, jak posílit práva občanů Unie na konzulární ochranu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise navrhuje změnu směrnice (EU) 2015/637 s cílem zlepšit a posílit opatření v oblasti koordinace a spolupráce nezbytná pro usnadnění konzulární ochrany občanů Unie.

S cílem zlepšit právní jistotu konzulárních úřadů a občanů Komise navrhuje vyjasnit, kdy je občan Unie považován za „nezastoupeného“, a má tedy nárok na konzulární ochranu ze strany konzulárních úřadů jiných členských států. Změny směrnice (EU) 2015/637 by měly zajistit zefektivnění spolupráce mezi konzulárními úřady podporovanými delegacemi Unie.

Komise se domnívá, že v zájmu co nejlepšího využití sítě delegací Unie, zejména ve třetích zemích, kde je zastoupeno jen několik členských států, by měly být jejich úkoly vyjasněny a jejich podpůrná úloha posílena, zejména v oblasti připravenosti na krize a reakce na ně. V této oblasti návrh stanoví, že pro všechny třetí země budou vypracovány tzv. společné konzulární plány pro nepředvídané události (známé také jako „společné rámce EU pro připravenost na konzulární krize“), které usnadní reakci na případné budoucí konzulární krize. Kromě toho návrh poskytuje právní základ pro možné vyslání tzv. společných konzulárních týmů, tj. dobrovolných multidisciplinárních týmů obsazených konzulárními odborníky z členských států a orgánů Unie, které by v době krize případně podpořily místní konzulární služby členských států s nedostatečným počtem pracovníků⁹.

Komise rovněž navrhuje zlepšit tok informací mezi členskými státy a orgány Unie a informace poskytované občanům Unie, aby mohli přijímat informovanější rozhodnutí týkající se cestování.

V neposlední řadě Komise navrhuje zefektivnit ustanovení o finančních náhradách nákladů vyplývajících z poskytování konzulární ochrany. Členské státy by měly být v budoucnu oprávněny žádat o úhradu přímo dotčeného občana, aby se předešlo zdlouhavým byrokratickým postupům. Kromě toho by delegace Unie měly mít rovněž nárok na finanční náhradu, pokud podporují poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům. Tyto

7 V reakci na to bylo v červenci 2022 zřízeno Středisko ESVČ pro reakci na krize jako stálý nástroj reakceschopnosti služby ESVČ v případech krize, který úzce spolupracuje s krizovými jednotkami orgánů Unie, členských států a partnerů.

8 Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění a uplatňování směrnice Rady (EU) 2015/637 ze dne 20. dubna 2015 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a o zrušení rozhodnutí 95/553/ES ([COM\(2022\) 437 final](#)).

9 Viz také dokument společného předsednictví a ESVČ o společných konzulárních týmech ([ST 13619/20](#)).

nové finanční postupy by se měly použít i v kontextu směrnice (EU) 2019/997¹⁰, která stanoví pravidla týkající se podmínek a postupu získání náhradního cestovního dokladu EU (dále jen „NCD EU“) nezastoupenými občany ve třetích zemích a zavádí jednotnou úpravu tohoto dokladu.

Zlepšení konzulární ochrany občanů Unie v zahraničí posílením solidarity a spolupráce Unie v této oblasti zajistí, aby občané Unie mohli i nadále využívat tohoto základního práva v souladu s nejvyššími standardy, zejména v době krize.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Ustanovení čl. 9 písm. f) směrnice (EU) 2015/637 výslovně odkazuje na vydávání takových náhradních cestovních dokladů. Tento návrh zajišťuje, že směrnice (EU) 2015/637 a zvláštní pravidla platná pro NCD EU stanovená směrnicí (EU) 2019/997 zůstanou v souladu.

Tento návrh rovněž zajišťuje soulad s rozhodnutím Rady 2010/427/EU¹¹, které vymezuje úkoly delegací Unie. Podle čl. 5 odst. 10 uvedeného rozhodnutí poskytují delegace Unie v souladu s čl. 35 třetím pododstavcem Smlouvy o Evropské unii a na žádost členských států podporu členským státům v jejich diplomatických stycích a při poskytování konzulární ochrany občanům Unie ve třetích zemích, přičemž tato podpora je z hlediska zdrojů neutrální.

Směrnice (EU) 2015/637 obsahuje odkazy na mechanismus civilní ochrany Unie (UCPM)¹², který se používá k poskytování podpory v oblasti civilní ochrany v rámci konzulární pomoci. Návrh zajišťuje úplné sladění směrnice (EU) 2015/637 s pravidly pro UCPM, a to i s ohledem na zkušenosti získané v souvislosti s pandemií COVID-19 a s mimořádnou konzulární situací v Afghánistánu v roce 2021.

S cílem zajistit praktické uplatňování práva na konzulární ochranu Unie nadále jedná o začlenění tzv. doložek o konzulární ochraně do mezinárodních dohod, aby se upustilo od povinnosti stanovené v článku 8 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z roku 1963¹³, podle níž jsou zastoupené členské státy povinny informovat třetí zemi, v níž se nachází nezastoupený občan Unie, o poskytnutí konzulární ochrany.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je v souladu s politikami týkajícími se civilní ochrany a reakce na krize.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Navrhovaná směrnice by změnila směrnici (EU) 2015/637. Sdílí tedy právní základ uvedený v směrnici, konkrétně článek 23 SFEU. Podle druhého pododstavce uvedeného ustanovení může Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem

10 Směrnice Rady (EU) 2019/997 ze dne 18. června 2019, kterou se zavádí náhradní cestovní doklad EU a zrušuje rozhodnutí 96/409/SZBP (Úř. věst. L 163, 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

11 Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

12 Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

13 K dispozici na adrese: https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf

přijímat směrnice o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce nezbytných pro usnadnění konzulární ochrany nezastoupených občanů Unie. Toto ustanovení se použije pro všechny členské státy.

Cílem změn tohoto návrhu je zlepšit opatření nezbytná k usnadnění poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům podle směrnice (EU) 2015/637.

- **Subsidiarita**

Konzulární ochrana nezastoupených občanů má ze své podstaty přeshraniční rozměr, neboť se jedná o právo na občanství Unie, které se uplatňuje vůči orgánům jiných členských států, než je stát, jehož je daná osoba státním příslušníkem.

Cílů tohoto návrhu, totiž zlepšit výkon práva stanoveného v čl. 20 odst. 2 písm. c) SFEU nezastoupenými občany, nemohou členské státy účinně dosáhnout samostatně, neboť to vyžaduje změny některých ustanovení směrnice (EU) 2015/637. Je proto zapotřebí opatření na úrovni Unie.

Nečinnost na úrovni Unie by vedla k tomu, že by pravidla směrnice (EU) 2015/637 nebyla upravena tak, aby řešila nedostatky zjištěné při jejich uplatňování. Pravidla by navíc nezohledňovala zkušenosti získané během nedávných konzulárních krizí. V důsledku toho by občané Unie nemohli využívat svého práva na konzulární ochranu v míře, kterou by umožňovala opatření na úrovni Unie.

- **Proporcionalita**

Cílů tohoto návrhu lze dosáhnout prostřednictvím změn některých ustanovení směrnice (EU) 2015/637.

Návrh přitom nepřekračuje rámec toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné, neboť zásadně nemění stávající pravidla a postupy směrnice (EU) 2015/637. Zejména nenavrhuje zavedení dalších postupů, ale spíše usiluje o zefektivnění těch stávajících s cílem snížit administrativní zátěž členských států a usnadnit poskytování konzulární ochrany. Návrh by například umožnil členským státům poskytujícím pomoc vybírat nediskriminačním způsobem náklady přímo od nezastoupených občanů, místo aby musely žádat o jejich náhradu od členského státu, jehož je občan státním příslušníkem.

Další vysvětlení ohledně přiměřenosti jednotlivých možností politiky – včetně možností politiky, které nebyly zohledněny – lze nalézt v posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu¹⁴.

- **Volba nástroje**

V souladu s druhým odstavcem článku 23 SFEU je navrhovaným nástrojem směrnice.

14 SWD(2023) 941 final.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Tento návrh zohledňuje jednání v Pracovní skupině Rady pro konzulární záležitosti, zejména výměnu názorů na další usnadnění výkonu práva občanů Unie na konzulární ochranu ve třetích zemích, která proběhla po přijetí zprávy Komise o provádění a uplatňování směrnice (EU) 2015/637¹⁵. Na závěr těchto jednání předsednictví Rady konstatovalo, že je třeba tuto směrnici přezkoumat, zejména na základě zkušeností z konzulárních krizí v minulých letech.

Ke shromáždění kvantitativních údajů o vnitrostátních právních předpisech a postupech členských států, jejich konzulárních sítích a prostředcích, konzulární ochraně, kterou poskytují, a o jejich cestovních a komunikačních kanálech byl použit speciální dotazník určený orgánům členských států. Kromě toho byly orgány členských států požádány, aby poskytly kvalitativní zpětnou vazbu o uplatňování směrnice (EU) 2015/637, o možných variantách politiky a o zkušenostech získaných z konzulární reakce na pandemii COVID-19.

Pomocí online průzkumu provedeného u delegací Unie bylo zjišťováno jejich hodnocení situace za současného stavu (včetně krizových situací, jako bylo například rozšíření onemocnění COVID-19), názory na fungování směrnice (EU) 2015/637, jakož i názory na dostupné možnosti politiky.

V průběhu roku 2021 byly v pěti vybraných třetích zemích¹⁶ provedeny hloubkové rozhovory s delegacemi Unie, zastoupeními členských států, organizacemi působícími v odvětví cestovního ruchu a organizacemi osob žijících mimo svůj domovský stát, jakož i s úředníky orgánů Unie, kteří mají podpůrnou úlohu v oblasti konzulární ochrany.

Více informací o obdržené zpětné vazbě lze nalézt v posouzení dopadů, které je přiloženo k tomuto návrhu.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Komise provedla bleskový průzkum Eurobarometr 485 o občanství EU a demokracii¹⁷ o řadě otázek souvisejících s občanstvím a demokracií v Unii, v jehož rámci byla v únoru/březnu 2020 provedena práce v terénu v členských státech. Průzkum mimo jiné zjišťoval, jak občané Unie chápou práva vyplývající z občanství Unie, včetně konzulární ochrany. Podobný průzkum byl proveden v roce 2023¹⁸.

Veřejná konzultace ke zprávě o občanství EU pro rok 2020¹⁹ probíhala od 9. července 2020 do 1. října 2020 a obsahovala otázky týkající se konzulární ochrany. Zpráva popisuje bezprecedentní úsilí o repatriaci, v jehož rámci se členským státům za podpory útvarů Komise a ESVČ podařilo v období od února do května 2020 repatriovat více než půl milionu občanů Unie, kteří byli postiženi cestovními omezeními v souvislosti s onemocněním COVID-19 po celém světě. Zpráva odhaduje, že v roce 2020 si 76 % občanů Unie bylo vědomo práva

15 Dokument [ST 15876/22](#).

16 Kostarika, Etiopie, Fidži, Černá Hora a Rusko.

17 Bleskový průzkum [Eurobarometr 485](#): Občanství EU a demokracie; únor/březen 2020.

18 Bleskový průzkum [Eurobarometr 528](#): Občanství a demokracie, duben/květen 2023.

19 Zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zpráva o občanství EU pro rok 2020 – Posílení postavení občanů a ochrana jejich práv ([COM\(2020\) 730 final](#)).

požádat o pomoc jiné členské státy v případě, že jejich vlastní stát nemá ve třetí zemi velvyslanectví nebo konzulát.

Kromě toho Komise při přípravě analýzy posouzení dopadů využila zpětnou vazbu veřejnosti získanou v rámci konzultačního procesu.

V neposlední řadě byly shromážděny důkazy a byla provedena jejich analýza ve specializované studii vypracované pro Komisi²⁰. Více informací lze nalézt v posouzení dopadů, které je přiloženo k tomuto návrhu.

• **Posouzení dopadů**

Jak je uvedeno v posouzení dopadů²¹, obecným cílem této iniciativy je zlepšit výkon práva občanů Unie na diplomatickou a konzulární ochranu kteréhokoli členského státu na území třetí země, kde členský stát, jehož jsou státními příslušníky, nemá své zastoupení, a to za stejných podmínek, jako jsou ty, za nichž požívají takové ochrany státní příslušníci tohoto členského státu.

Toho by bylo dosaženo prostřednictvím těchto specifických cílů: i) zvýšit právní jistotu občanů Unie, pokud jde o rozsah práva na konzulární ochranu, ii) zajistit jasné vymezení úkolů, koordinace a mechanismů spolupráce mezi členskými státy a delegacemi Unie, a to i v době krize, iii) zlepšit poskytování informací a komunikaci s (nezastoupenými) občany Unie a iv) zvýšit účinnost a využití postupů pro úhradu finančních nákladů.

Posouzení dopadů zkoumalo několik možností politiky pro každý specifický cíl s řadou možných opatření k řešení problémů.

Možnosti zvažované v rámci prvního cíle se snaží zajistit, aby byla vyjasněna a zlepšena definice „nezastoupeného občana“ s cílem zabránit tomu, aby nezastoupeným občanům byla odepřena pomoc na základě nesprávného výkladu nebo posouzení situace ze strany členských států nebo delegací Unie. Možnost politiky 1a) spočívá v „měkkých“ opatřeních, zatímco možnost politiky 1b) spočívá v legislativních změnách s cílem vyjasnit definici a osobní působnost směrnice (EU) 2015/637. Možnost politiky 1c) spočívá v zavedení nové „domněnky nezastoupenosti“.

V rámci druhého specifického cíle posouzení dopadů zkoumalo možnosti, které řeší problémy související s hlavními koncepcemi a procesy, jejichž prostřednictvím členské státy a delegace Unie spolupracují za účelem poskytování konzulární pomoci nezastoupeným občanům. Pokud jde o síť místní konzulární spolupráce, možnost politiky 2a) spočívá v měkkých opatřeních, která mají lépe strukturovat různé odpovědnosti v těchto sítích. Možnost politiky 2b) navrhuje přidělit delegacím Unie předsednickou funkci na zasedáních věnovaných místní spolupráci. Možnost politiky 2c) spočívá v legislativních změnách, které definují přidělení jasných úkolů různým zúčastněným subjektům ve společných konzulárních plánech pro nepředvídané události, a v přezkumu koncepce „vedoucího státu“. Navrhuje rovněž zahrnout takové plány a tzv. společné konzulární týmy do směrnice (EU) 2015/637. Možnost politiky 2d) spočívá ve změnách právních předpisů s cílem vyjasnit podpůrnou úlohu delegací Unie, zejména jejím sladěním s rozhodnutím o ESVČ. Možnost 2e) spočívá ve změnách právních předpisů, které delegacím Unie udělují nové pravomoci, jež jim umožňují poskytovat přímou konzulární ochranu nezastoupeným občanům v třetích zemích na jejich žádost.

20 [Studie na podporu posouzení dopadů](#), včetně jejích [příloh](#).

21 SWD(2023) 941 final.

Možnosti, které sledují třetí specifický cíl, se zabývají hlavními příčinami problémů v komunikaci s občany: i) problémy s poskytováním informací členskými státy a Uníí a ii) nedostatkem informací o občanech cestujících do zahraničí nebo pobývajících v zahraničí. Pokud jde o první problém, možnost politiky 3a) spočívá ve změnách právních předpisů s novými požadavky na poskytování informací, zatímco možnost politiky 3b) spočívá ve zřízení portálu Unie pro poskytování doporučení ohledně cestování. Pokud jde o druhý problém, možnost politiky 3c) doporučuje uspořádat celounijní komunikační kampaň a možnost politiky 3d) by od členských států vyžadovala, aby podporovaly opatření umožňující občanům Unie informovat o svých cestách nebo pobytu v zahraničí nebo je zaznamenávat.

Možnosti v rámci čtvrtého specifického cíle se pak zaměřují na snížení složitosti a neefektivity postupů pro vyplácení finančních náhrad s cílem zvýšit jejich využívání a urychlit postupy ve prospěch občanů Unie a členských států. Možnost politiky 4a) spočívá v měkkých opatřeních, jejichž cílem je objasnit postup a poskytnout členským státům školení, zatímco možnost politiky 4b) spočívá ve změnách právních předpisů s cílem zlepšit postupy a rozšířit je na delegace Unie, aby se zajistil soulad s požadavkem nákladové neutrality stanoveným v rozhodnutí o ESVČ.

Na základě analýzy uvedené v posouzení dopadů se upřednostňovaná kombinace možností skládá z následujících konkrétních možností politiky: 1b) –vyjasnění definice a osobní působnosti směrnice (EU) 2015/637, 2b) –přidělení předsednické funkce delegacím Unie na zasedáních věnovaných místní spolupráci, 2c) – přidělení jasných úkolů různým zúčastněným subjektům ve společných konzulárních plánech pro nepředvídané události a přezkum koncepce „vedoucího státu“, 2d) – vyjasnění podpůrné úlohy delegací Unie, 3a) – poskytování informací, 3d) – podpora opatření umožňujících občanům Unie informovat o svých cestách nebo pobytu v zahraničí nebo je zaznamenávat a 4b) – zlepšení finančních postupů.

Hlavním přínosem upřednostňované kombinace možností je větší ochrana a účinnost základního práva občanů Unie na konzulární ochranu za stejných podmínek, jaké mají státní příslušníci členského státu poskytujícího pomoc. Toho se dosáhne vyjasněním postupů a zvýšením právní jistoty pro členské státy a delegace Unie. Mezi další přínosy patří zlepšení komunikace s občany Unie díky snazšímu přístupu ke spolehlivým informacím a rozsáhlejší evidenci jejich cest do zahraničí a pobytu v zahraničí. Pro vnitrostátní správní orgány představují upřednostňovaná opatření rovněž drobné úspory a zvýšení efektivity a pro občany Unie úsporu času a menší zátěž.

Náklady na upřednostňované možnosti jsou velmi omezené a hradí je členské státy a Unie, včetně delegací Unie.

Výbor pro kontrolu regulace vydal dne 6. července 2023 k opětovně předloženému návrhu posouzení dopadů „kladné stanovisko s výhradami“²².

- **Vhodnost a zjednodušení právních předpisů**

Při přípravě tohoto návrhu nebyly zjištěny žádné zvláštní dopady na malé a střední podniky. V souladu se zásadou „digitalizace jako standard“ návrh stanoví poskytování informací ve strojově čitelné podobě s cílem usnadnit automatizované zpracování.

22 SEC(2023) 930 final.

- **Základní práva**

Tímto návrhem se provádí základní právo občanů Unie na diplomatickou a konzulární ochranu zaručené čl. 20 odst. 2 písm. c) a článkem 23 SFEU a článkem 46 Listiny.

Vzhledem k tomu, že návrh posiluje úlohu a fungování delegací Unie při podpoře poskytování konzulární ochrany, má přímý a příznivý dopad na uplatňování článku 41 Listiny, který obsahuje základní právo občanů Unie na spravedlivé, transparentní a účinné vyřizování jejich záležitostí orgány a jinými subjekty Unie.

Návrh též ovlivňuje článek 7 Listiny o respektování soukromého života a článek 8 o právu na ochranu osobních údajů. Zpracování osobních údajů občanů včetně shromažďování a používání osobních údajů a přístupu k nim ovlivňuje právo na soukromí a právo na ochranu osobních údajů podle Listiny. Zásah do těchto základních práv musí být odůvodněn²³. Pokud jde o právo na ochranu osobních údajů, včetně jejich zabezpečení, platí příslušná pravidla Unie²⁴. Nestanoví se žádná odchylka od režimu ochrany údajů Unie. Členské státy musí zavést jasná pravidla, podmínky a záruky v souladu s pravidly Unie pro ochranu údajů.

Přidáním zvláštního ustanovení by návrh rovněž zajistil právo na účinnou právní ochranu (článek 47 Listiny).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh má dopad na správní výdaje Komise a delegací Unie. Omezené opakující se náklady na zaměstnance a další správní výdaje by byly pokryty z rozpočtového okruhu „Správní výdaje“.

Finanční a rozpočtové důsledky jsou podrobně vysvětleny v legislativním finančním výkazu připojeném k tomuto návrhu.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby sledování, hodnocení a podávání zpráv**

Je důležité přijmout realistický přístup k monitorování provádění směrnice (EU) 2015/637 v platném znění a nevystavovat vnitrostátní konzulární úřady nadměrné zátěži. Od členských států se požaduje, aby Komisi každoročně poskytovaly informace o omezeném počtu klíčových ukazatelů.

Po osmi letech Komise provede hodnocení směrnice (EU) 2015/637 ve znění návrhu a zveřejní zprávu o hlavních zjištěních.

23 Viz například rozsudek ze dne 17. října 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670.

24 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- **Informativní dokumenty**

K zajištění řádného provádění této směrnice jsou třeba informativní dokumenty ve formě srovnávacích tabulek.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 obsahuje následující změny směrnice (EU) 2015/637 (ostatní ustanovení zůstávají beze změny):

Článek 6: Cílem změn tohoto článku je vyjasnit, kdy se členský stát považuje za nezastoupený ve třetí zemi z důvodu, že nemá velvyslanectví nebo konzulát, které by mohly účinně poskytnout konzulární ochranu. Za tímto účelem se zavádí nový odstavec, který stanoví kritéria, jež má velvyslanectví nebo konzulát, u něhož nezastoupený občan žádá o konzulární ochranu, zohlednit při určování, zda členský stát nemá žádné velvyslanectví nebo konzulát, které by v daném případě mohly účinně poskytnout konzulární ochranu. Tato kritéria by měla být uplatňována s ohledem na místní podmínky.

Další nový odstavec upřesňuje, že přítomnost honorárního konzula členského státu, jehož je občan státním příslušníkem, lze zohlednit pouze tehdy, pokud se na pomoc, o kterou občan žádá, vztahují pravomoci honorárního konzula. Má se tak zabránit případům, kdy je občanům odepřena pomoc s odvoláním právě na honorárního konzula, který není k poskytnutí pomoci příslušný.

Článek 7: Ustanovení o oznamování ujednání mezi členskými státy by byla přesunuta do nově zavedeného článku 13b, kde by byla seskupena s ostatními požadavky na oznamování. Zavádí se nový odstavec, který by zastoupeným členským státům umožnil v krizových situacích předávat žádosti o pomoc na základě dostupných kapacit. Má se tak zajistit účinné využívání dostupných zdrojů v takových situacích.

Cílem změn je také upřesnit, že žádosti mají být předávány oslovenými konzulárními úřady. Nezastoupení občané, kteří žádají o pomoc, by neměli být sami žádáni, aby se obrátili na jiný členský stát. Kromě toho by občané měli být o předávání žádostí průběžně informováni.

Článek 9: Do tohoto článku se doplňuje odkaz na „evakuaci“, aby byly komplexně pokryty situace, kdy jsou občané Unie zachráněni a přemístěni z oblastí postižených mimořádnou událostí na bezpečné místo, které nemusí být nutně na území členského státu, jakož i situace, kdy jsou občané Unie repatriováni na území Unie. Kromě toho se odkaz na rozhodnutí 96/409/SZBP²⁵ nahrazuje odkazem na směrnici (EU) 2019/997, neboť tato směrnice předchozí rozhodnutí zrušila.

Článek 10: Vkládá se nový odstavec, který upřesňuje, že členské státy mohou do svých opatření v oblasti koordinace a spolupráce zapojit bezpečnostní a vojenský personál, honorární konzuly, mezinárodní organizace nebo diplomatické a konzulární úřady třetích zemí. Kromě toho se v odstavci 4 vzhledem ke změnám článku 7 zavádí zkratka „ESVČ“.

Článek 11: Změny tohoto článku upřesňují podpůrnou úlohu delegací Unie, zejména výčtem nejdůležitějších úkolů v této souvislosti. Nově zavedený odstavec 2 stanoví, že delegace Unie

25 Rozhodnutí zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, 96/409/SZBP ze dne 25. června 1996 o zavedení náhradního cestovního dokladu (Úř. věst. L 168, 6.7.1996, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

mají podporovat členské státy při poskytování konzulární ochrany v souladu s čl. 5 odst. 10 rozhodnutí o ESVČ, tj. na žádost členských států a při zachování neutrality zdrojů, včetně poskytování konkrétních úkolů konzulární pomoci.

Článek 12: Pravidla místní konzulární spolupráce budou upřesněna, zejména uvedením témat, která je třeba řešit na zasedáních věnovaných místní konzulární spolupráci.

Článek 13: Tento článek by se rozdělil na dvě části, přičemž článek 13 by se zaměřil na připravenost na krize a nově přidaný článek 13a na reakci na krize. V rámci článku 13 jsou jako klíčový nástroj připravenosti na krize stanoveny společné konzulární plány pro nepředvídané události a každoroční konzulární cvičení k jejich ověření.

Nový odstavec by vyžadoval, aby členské státy nabídly svým občanům možnost registrovat se u příslušných vnitrostátních orgánů nebo je informovat o svých cestách do třetích zemí nebo o pobytu v nich. Cílem je zlepšit dostupné informace o odhadovaném počtu občanů Unie, kteří se nacházejí ve třetí zemi, a o jejich místě pobytu pro účely připravenosti na krize a reakce na krize. Usnadnilo by to také kontaktování občanů postižených krizovou situací.

V neposlední řadě by členské státy měly usilovat o včasnou koordinaci změn svých doporučení ohledně cestování, zejména v souvislosti s krizovými situacemi.

Článek 13a: Tento nový článek vychází z odstavců 2 až 4 článku 13 směrnice (EU) 2015/637. Ustanovení o „zásahových týmech na úrovni Unie“, která se dříve nacházela v čl. 13 odst. 2, jsou rozšířena o možné vyslání společných konzulárních týmů, jejichž účast by měla být pro členské státy dobrovolná.

Článek 13b: Tento nový článek sjednocuje různé požadavky na oznamování, které jsou již ve směrnici (EU) 2015/637 obsaženy. Kromě toho by členské státy byly povinny poskytovat omezené statistické údaje v zájmu lepšího monitorování směrnice. V případě potřeby by tyto údaje měly být poskytovány ve strojově čitelném formátu.

Článek 13c: Tento nový článek stanoví, že členské státy by měly přijmout opatření k informování občanů o jejich právu na konzulární ochranu podle čl. 20 odst. 2 písm. c) SFEU. Za tímto účelem článek uvádí příklady možných opatření, která by mohla být v této souvislosti přijata, například uvedení první věty článku 23 SFEU v cestovních pasech, jak již bylo doporučeno v doporučení Komise K(2007) 5841²⁶. K tomuto úsilí by měly přispět útvary Komise a ESVČ.

Článek 14: Pravidla pro úhradu nákladů na konzulární ochranu by byla upravena tak, aby bylo stanoveno, že tyto náklady hradí především nezastoupený občan, kterému je poskytována pomoc, a to přímo při podání žádosti nebo později. Pouze v případě, že k takové úhradě nedojde, měl by se členský stát poskytující pomoc obrátit s žádostí o úhradu na členský stát státní příslušnosti. Nakonec se doplňuje zvláštní odstavec, který stanoví pravidla pro úhradu nákladů vynaložených delegacemi Unie na podporu členských států.

Článek 15: Změny tohoto článku zajišťují soulad se změnami článku 14. Kromě toho nový odstavec stanoví, že o úhradu nákladů mohou žádat i členské státy, které pomáhají zastoupeným občanům v krizových situacích, vzhledem k tomu, že rozlišit je od

26 Doporučení Komise K(2007) 5841 ze dne 5. prosince 2007 o uvádění znění článku 20 Smlouvy o ES v cestovních pasech (Úř. věst. L 118, 6.5.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

nezastoupených občanů v krizových situacích nemusí být možné nebo prakticky proveditelné. Důvodem je snížení administrativní zátěže, která by vznikla v důsledku uplatňování dvou různých postupů. Poslední odstavec je upraven tak, aby bylo zajištěno, že při stanovování jakéhokoli příspěvku mechanismu civilní ochrany Unie budou zohledněny náhrady podle směrnice (EU) 2015/637, a to v souladu s finančními ustanoveními, která se na tyto příspěvky vztahují.

Článek 15a: Tento nový článek se týká postupu projednávání ve výboru, který se použije na přijímání prováděcích aktů podle čl. 13b odst. 4 a čl. 14 odst. 6.

Článek 16a: Tento nový článek obsahuje pravidla použitelná na zpracování osobních údajů pro účely poskytování konzulární ochrany, včetně zvláštních kategorií osobních údajů, je-li to nutné vzhledem k povaze konzulárního případu, a předávání osobních údajů do třetích zemí a mezinárodním organizacím, například při organizaci evakuačních letů.

Článek 16b: Tento nový článek provádí základní právo na účinnou právní ochranu v souvislosti s konzulární ochranou.

Článek 19: Do tohoto článku se vkládá nový odstavec, který stanoví hodnocení směrnice (EU) 2015/637 osm let po provedení změn.

Článek 2 obsahuje následující změny směrnice (EU) 2019/997:

Článek 5: Odkaz v tomto článku na finanční ustanovení směrnice (EU) 2015/637 je upraven vzhledem k tomu, že se tímto návrhem upravuje číslování odstavců v článku 14 směrnice (EU) 2015/637.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se mění směrnice (EU) 2015/637 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a směrnice (EU) 2019/997, kterou se zavádí náhradní cestovní doklad EU

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 23 druhý pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předání návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady (EU) 2015/637² uvádí v účinnost právo zakotvené v čl. 23 prvním pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a znovu potvrzené v článku 46 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) tím, že stanoví opatření v oblasti spolupráce a koordinace nezbytná k usnadnění konzulární ochrany nezastoupených občanů Unie.
- (2) Četnost a rozsah krizí, které vedou k žádostem o konzulární ochranu, narůstá. Pandemie COVID-19, krize v Afghánistánu, ruská útočná válka proti Ukrajině, konflikt v Súdánu, repatriace z Izraele a Gazy a další podobné krize poskytly kontext pro zjištění nedostatků a zamyšlení se nad tím, jak dále usnadnit výkon práva na konzulární ochranu. Na základě těchto zkušeností a s cílem zjednodušit postupy pro občany a konzulární úřady by měla být pravidla a postupy směrnice (EU) 2015/637 vyjasněny a zefektivněny, aby se zvýšila účinnost poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům Unie, zejména v krizových situacích. Měly by být co nejlépe využity dostupné zdroje na úrovni členských států a Unie, a to jak na místní úrovni v třetích zemích, tak na úrovni hlavních měst.
- (3) Podle směrnice (EU) 2015/637 se „nezastoupenými občany“ rozumí každý občan, který má státní příslušnost členského státu, jenž nemá ve třetí zemi své zastoupení. Podle této směrnice nemá členský stát ve třetí zemi zastoupení, pokud v ní nemá stálé velvyslanectví ani stálý konzulát nebo pokud v ní nemá velvyslanectví, konzulát ani honorárního konzula, kteří jsou schopni účinně poskytnout v daném případě konzulární ochranu. Vzhledem k tomu, že kritéria ve směrnici (EU) 2015/637 nejsou

1 Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

2 Směrnice Rady (EU) 2015/637 ze dne 20. dubna 2015 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a o zrušení rozhodnutí 95/553/ES (Úř. věst. L 106, 24.4.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

příliš podrobná, zkušenosti z minulosti ukázaly, že může být obtížné určit, zda je druhé z uvedených kritérií splněno. V důsledku toho mohou být občané konzulárními úřady, na které se obrátili, nesprávně považováni za občany zastoupené členským státem, jehož jsou státními příslušníky, a konzulární ochrana jim tak může být odepřena.

- (4) Pro zvýšení právní jistoty konzulárních úřadů a občanů je vhodné stanovit podrobnější kritéria, která pomohou posoudit, zda má být občan Unie považován za nezastoupeného, a tudíž způsobilého k získání konzulární ochrany od členského státu, na jehož konzulární úřady se obrátil. Tato kritéria by měla být dostatečně pružná a měla by se uplatňovat s ohledem na místní podmínky, jako je snadnost cestování nebo bezpečnostní situace v dotčené třetí zemi. V tomto kontextu by měla být i nadále důležitým hlediskem dostupnost a blízkost.
- (5) Jako první kritérium by konzulární úřady měly zohlednit obtížnost, s jakou mohou občané v přiměřené době bezpečně dosáhnout velvyslanectví nebo konzulátu členského státu, jehož jsou státními příslušníky, nebo jimi být dosaženi, a to s přihlédnutím k povaze a naléhavosti požadované pomoci a prostředkům, zejména finančním, které mají k dispozici. Pokud by například občan potřeboval náhradní cestovní doklad EU v důsledku ztráty cestovních dokladů, měl by být v zásadě považován za nezastoupeného, pokud by dosažení velvyslanectví nebo konzulátu členského státu, jehož je státním příslušníkem, vyžadovalo cestování přes noc či letecky, neboť nelze očekávat, že by za takových okolností mohl cestovat.
- (6) V potaz by se rovněž mělo vzít případné uzavření velvyslanectví nebo konzulátu členského státu, jehož je občan státním příslušníkem, zejména v krizových situacích. Pokud velvyslanectví nebo konzulát, u kterého nezastoupený občan žádá o konzulární ochranu, nemůže včas potvrdit, že velvyslanectví nebo konzulát členského státu, jehož je občan státním příslušníkem, je funkční a dostupné, měl by být občan považován za nezastoupeného.
- (7) Pojem neexistence zastoupení je třeba vykládat s ohledem na zajištění účinnosti práva na konzulární ochranu. Pokud by odkázáním občana na velvyslanectví nebo konzulát členského státu, jehož je státním příslušníkem, mohlo dojít k ohrožení konzulární ochrany, zejména pokud naléhavost záležitosti vyžaduje okamžité opatření dožádaného velvyslanectví či konzulátu, měl by být občan rovněž považován za nezastoupeného. To je důležité zejména v krizových situacích, kdy může mít nedostatek včasné pomoci na občany obzvláště negativní dopady.
- (8) Vzhledem k tomu, že honorární konzulové obvykle nenabízejí stejný rozsah služeb jako velvyslanectví nebo konzuláty, měla by být přítomnost honorárního konzula členského státu, jehož je občan státním příslušníkem, zohledněna při určování, zda je občan nezastoupen, pouze v případě, že pomoc, o kterou občan žádá, spadá do pravomocí honorárního konzula.
- (9) Nezastoupení občané mají nárok požadovat ochranu u velvyslanectví či konzulátu kteréhokoli členského státu. Směrnice (EU) 2015/637 zároveň členským státům nabízí možnost uzavřít dvoustranná ujednání za účelem zajištění účinné ochrany nezastoupených občanů. Taková ujednání však nejsou podmínkou pro poskytnutí konzulární ochrany nezastoupeným občanům. Mělo by být vyjasněno, že v případech, kdy byla taková ujednání uzavřena, pokládá směrnice předání žádosti příslušnému velvyslanectví či konzulátu za povinnost orgánů oslovených členských států, nikoliv dotčeného občana.

- (10) Pokud krizová situace vyústí ve velký počet žádostí o konzulární ochranu, měly by mít velvyslanectví a konzuláty členských států zastoupené v dotčené třetí zemi možnost dohodnout se na rozdělení žádostí na základě dostupných kapacit s cílem co nejlépe je využít. Za tímto účelem jim mohou být nápomocny delegace Unie.
- (11) Žádosti by neměly být předávány, pokud by tím byla ohrožena konzulární ochrana, zejména pokud naléhavost záležitosti vyžaduje okamžité opatření velvyslanectví či konzulátu dožádaného členského státu. Tak tomu může být například v případech vážných zdravotních potíží nebo zjevně svévolného zatčení. Kromě toho by nezastoupení občané měli být o každém takovém předání informováni.
- (12) Článek 9 směrnice (EU) 2015/637 uvádí neúplný výčet nejběžnějších situací, v nichž mohou nezastoupení občané požádat o konzulární pomoc od zastoupených členských států. V zájmu právní jasnosti je však třeba upřesnit, že druhy pomoci zahrnují jak evakuaci, tj. záchranu a přesun osob z oblastí postižených mimořádnou událostí na bezpečné místo, které se může nacházet v téže zemi nebo v jiné třetí zemi, tak repatriaci, tj. přesun osob na území členských států.
- (13) Při poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům by členské státy měly zohlednit zvláštní potřeby zranitelných skupin, jako jsou nezletilé osoby bez doprovodu, těhotné ženy, osoby se sníženou pohyblivostí, osoby se zdravotním postižením nebo osoby ohrožené diskriminací z jakéhokoli důvodu, například z důvodů uvedených v článku 21 Listiny.
- (14) Občanům Unie, kteří se stali obětí trestného činu ve třetích zemích, je třeba zajistit optimální přístup ke spravedlnosti, což vyžaduje užší kontakt a spolupráci mezi orgány a podpůrnými organizacemi třetích zemí a konzulárními úřady a podpůrnými organizacemi členských států.
- (15) V zájmu právní jasnosti by měl být odkaz na náhradní cestovní doklady v návaznosti na přijetí směrnice Rady (EU) 2019/997 aktualizován³.
- (16) Je-li to vhodné a nezbytné pro poskytnutí konzulární ochrany, měly by mít členské státy rovněž nárok zapojit do svých opatření v oblasti koordinace a spolupráce bezpečnostní a vojenský personál, honorární konzuly, mezinárodní organizace nebo diplomatické a konzulární úřady třetích zemí. To může být důležité zejména v krizových situacích.
- (17) Nedávné události poukázaly na významný přínos delegací Unie, které v úzké spolupráci s členskými státy přispívají k provádění práva na konzulární ochranu. Týká se to zejména třetích zemí, kde je zastoupeno jen málo členských států, krizových situací a výměny informací. V této souvislosti je vhodné upřesnit podpůrnou úlohu delegací Unie při provádění práva na konzulární ochranu. Z důvodu jednotnosti a kontinuity činnosti by delegace Unie měly zpravidla předsedat zasedáním věnovaným místní konzulární spolupráci a vést vypracování a schvalování společných konzulárních plánů pro nepředvídané události. V zájmu zajištění koordinace a účinné ochrany nezastoupených občanů by se delegace Unie měly rovněž podílet na koordinaci reakce na krize v úzké spolupráci s členskými státy.
- (18) Směrnice (EU) 2015/637 stanoví praktické prostředky, kterými mohou delegace Unie podle článku 35 Smlouvy o Evropské unii (SEU) přispívat k provádění práva na

3 Směrnice Rady (EU) 2019/997 ze dne 18. června 2019, kterou se zavádí náhradní cestovní doklad EU a zrušuje rozhodnutí 96/409/SZBP (Úř. věst. L 163, 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

konzulární ochranu. Při podpoře členských států při poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům by tak delegace Unie měly činit na žádost členských států, přičemž tato podpora by měla být z hlediska zdrojů neutrální, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 10 rozhodnutí Rady 2010/427/EU⁴. V této souvislosti by členské státy měly mít rovněž možnost požádat delegace Unie o provádění zvláštních úkolů konzulární pomoci, včetně úkolů uvedených v článku 9 směrnice (EU) 2015/637. Aby mohly delegace Unie plnit své podpůrné úkoly, měl by jim členský stát poskytující pomoc nebo případně členský stát státní příslušnosti poskytnout veškeré relevantní informace.

- (19) S cílem zajistit připravenost na případné konzulární krize vyžadující poskytnutí pomoci nezastoupeným občanům by místní konzulární spolupráce mezi členskými státy a delegacemi Unie ve třetích zemích měla zahrnovat výměnu informací o záležitostech týkajících se těchto občanů, včetně jejich bezpečnosti a ochrany, vypracování společných konzulárních plánů pro nepředvídané události a organizaci konzulárních cvičení. V této souvislosti může být obzvláště důležité, aby se do takové místní konzulární spolupráce v rámci koordinace připravenosti a reakce na konzulární krize zapojily i konzulární úřady nezastoupených členských států.
- (20) Připravenost na konzulární krize je základním požadavkem pro zajištění účinné reakce na konzulární krize. Členské státy by proto měly s podporou Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) zajistit, aby ve všech třetích zemích byla projednána a prováděna odpovídající opatření konzulární připravenosti na ochranu nezastoupených občanů.
- (21) Minulé krize poukázaly na význam plánování pro nepředvídané události a na užitečnost společných konzulárních plánů pro nepředvídané události, známých jako „společné rámce EU pro připravenost na konzulární krize“, ve třetích zemích, na nichž se podílejí diplomatické a konzulární úřady všech členských států, jakož i místní delegace Unie. Tyto plány by měly být přizpůsobeny místním podmínkám, měly by stanovit jasné rozdělení odpovědnosti mezi zastoupené a nezastoupené členské státy a delegaci Unie a zahrnovat soubor postupů a činností, které se mají provádět na místní úrovni v případě krize, se zvláštním zřetelem na konzulární ochranu nezastoupených občanů.
- (22) Účinnost stávajících opatření v oblasti koordinace stanovených ve směrnici (EU) 2015/637 by měla být posílena zavedením povinnosti vypracovávat a každoročně aktualizovat společné konzulární plány pro nepředvídané události pro všechny třetí země, přičemž úroveň jejich podrobnosti se může lišit v závislosti na místních podmínkách. Za tímto účelem by měly být stanoveny základní prvky těchto plánů, jako je analýza konzulární situace v dotčené třetí zemi, včetně posouzení rizik nejpravděpodobnějších scénářů, které se týkají nezastoupených občanů, opatření pro připravenost na konzulární krize, komunikace v rámci místní konzulární spolupráce a s občany Unie a spolupráce s místními orgány a příslušnými třetími zeměmi.
- (23) S cílem zajistit účinnou koordinaci konzulární pomoci by společné konzulární plány pro nepředvídané události měly případně zohlednit také úlohy a povinnosti vedoucích států, tj. členských států zastoupených v dané třetí zemi, které jsou pověřeny koordinací a vedením pomoci nezastoupeným občanům během krizí. Kromě toho by měly být společné konzulární plány pro nepředvídané události každoročně vyhodnocovány v rámci konzulárních cvičení, aby se zajistilo, že jsou stále relevantní.

⁴ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

Společné konzulární plány pro nepředvídané události by zároveň neměly být chápány tak, že nahrazují stávající vnitrostátní krizové plány členských států nebo že ovlivňují odpovědnost členských států za poskytování konzulární pomoci vlastním státním příslušníkům.

- (24) Rozhodujícími informacemi pro přípravu společného konzulárního plánu pro nepředvídané události jsou odhadovaný počet občanů Unie, kteří se nacházejí ve třetí zemi, a jejich místo pobytu, zejména v případech, kdy je nutná evakuace nebo repatriace. Kromě toho by občané Unie měli mít možnost získat v případě krize příslušné informace od členského státu, jehož jsou státními příslušníky. Je proto důležité, aby členské státy poskytly svým občanům možnost registrovat se u příslušných vnitrostátních orgánů nebo informovat je vhodnými prostředky a nástroji o svých cestách do třetích zemí nebo o pobytu v nich. Za tímto účelem by členské státy měly v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem týkajícím se ochrany osobních údajů stanovit kategorie požadovaných osobních údajů a doby uchování těchto údajů.
- (25) Doporučení ohledně cestování, tj. informace vydané členskými státy o relativní bezpečnosti cestování do konkrétních třetích zemí, umožňuje cestujícím učinit informované rozhodnutí o konkrétní destinaci, včetně třetích zemí, ve kterých členský stát, jehož jsou státními příslušníky, není zastoupen. Vydávání doporučení ohledně cestování je sice v pravomoci členských států, je však vhodné, aby svou činnost v této oblasti koordinovaly, zejména v souvislosti s krizovými situacemi, s cílem zajistit v co největší míře jednotnost úrovně poskytovaných doporučení. Součástí toho by mohla být dohoda o společné struktuře úrovně rizika uvedených v doporučeních ohledně cestování s využitím zabezpečené platformy ESVČ. Pokud je to možné, měla by tato koordinace probíhat v rané fázi, kdy členské státy plánují změnu úrovně svých doporučení ohledně cestování.
- (26) Pro zajištění účinné reakce na krizi je nezbytná účinná koordinace. Při zajišťování této koordinace by členské státy měly být podporovány Střediskem ESVČ pro reakci na krizi a Střediskem Komise pro koordinaci odezvy na mimořádné události. Koordinovaná reakce Unie na krizi je obzvláště důležitá v případech vyžadujících evakuaci, aby se zajistilo, že dostupná podpora bude poskytována účinně a že budou co nejlépe využity dostupné evakuační kapacity. Z tohoto důvodu by měly být včas sdíleny informace o dostupných evakuačních kapacitách, a to i v případě záchranných a evakuačních operací s využitím vojenských prostředků.
- (27) Pandemie COVID-19 zdůraznila potřebu spolupráce a vzájemné podpory členských států v rámci multidisciplinárních krizových týmů označovaných jako společné konzulární týmy. Vyslání společného konzulárního týmu do třetí země v krizových situacích může mít zásadní význam pro to, aby se zabránilo zahlcení konzulárních úřadů zastoupených členských států požadavky dané situace.
- (28) Společné konzulární týmy by měly být založeny na zásadách dobrovolné účasti, solidarity se zastoupenými členskými státy, rovnosti, pokud jde o rozhodování o vnitřních pracovních strukturách, jednoduchosti, pokud jde o složení týmů, sdílení nákladů, kdy každý členský stát, orgán nebo instituce Unie hradí své vlastní provozní náklady, flexibility, viditelnosti koordinované reakce Unie a otevřenosti vůči příslušným třetím zemím.
- (29) S cílem co nejlépe využít dostupné kapacity v krizových situacích by mělo vyslání společných konzulárních týmů zajistit součinnost s dalšími opatřeními v oblasti reakce

na krize, například využitím odlétajících repatriačních letů nebo letů přepravujících humanitární pomoc.

- (30) V zájmu podpory občanů Unie v nouzi je důležité poskytnout jim spolehlivé informace o tom, jak využít konzulární pomoc ve třetích zemích. K naplnění tohoto cíle by měly útvary Komise a ESVČ přispět šířením příslušných informací, včetně informací, které mají poskytovat členské státy o svých konzulárních sítích a třetích zemích, v nichž uzavřely praktická ujednání o sdílení odpovědnosti za poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům. Tyto informace by měly být poskytovány ve strojově čitelném formátu, což usnadní jejich zpracování.
- (31) Členské státy by měly přijmout další opatření, která by dále přispěla ke zvýšení povědomí občanů Unie o jejich právu na konzulární ochranu, a to i s ohledem na specifické potřeby osob se zdravotním postižením. Jednou z možností, jak toho dosáhnout, by vzhledem k omezeným nákladům pro členské státy bylo uvést znění článku 23 SFEU v cestovních pasech vydávaných členskými státy jako způsob, jak zvýšit informovanost občanů o právu na ochranu diplomatickými a konzulárními úřady, jak již bylo doporučeno v doporučení Komise K(2007) 5841⁵. Členské státy by mohly informace o právu nezastoupených občanů na konzulární ochranu uvádět také v doporučeních ohledně cestování a v kampaních týkajících se konzulární pomoci. Rovněž by mohly spolupracovat s poskytovateli služeb přepravy cestujících a dopravními uzly nabízejícími cesty do třetích zemí, například tak, že je vyzvou, aby do informačních materiálů poskytovaných zákazníkům přidali příslušné informace o právu na konzulární ochranu.
- (32) Finanční ustanovení směrnice (EU) 2015/637 by měla být upravena tak, aby se zjednodušila náhrada nákladů a aby bylo i nadále zajištěno sdílení finanční zátěže. Zejména by mělo být možné, aby nezastoupení občané mohli náklady za službu poskytnutou členským státem poskytujícím pomoc uhradit přímo, a to za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto členského státu, aby se předešlo administrativní zátěži vyplývající z požadování úhrady od členského státu, jehož je občan státním příslušníkem. Kromě toho by členské státy měly mít možnost od účtování těchto nákladů upustit. Vzhledem k tomu, že v některých situacích nemusí být nezastoupení občané při podání žádosti o pomoc schopni zaplatit, zejména pokud jim byla odcizena hotovost a prostředky pro přístup k financím, je nezbytné stanovit, že konzulární úřady členského státu poskytujícího pomoc od nich mohou požadovat, aby podepsali závazek k úhradě nákladů. Na základě tohoto závazku mohou úřady členského státu poskytujícího pomoc požádat o náhradu nákladů po uplynutí čtyř týdnů od poskytnutí pomoci.
- (33) V případech, kdy náklady nebyly uhrazeny přímo občanem, tj. ani bezprostředně při podání žádosti, ani později, když byl o to požádán členským státem poskytujícím pomoc na základě závazku k úhradě, by měl být členský stát poskytující pomoc oprávněn požádat o úhradu dlužných nákladů členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem. Aby nedocházelo k žádostem o náhradu s velkými časovými odstupy, měla by být členskému státu poskytujícímu pomoc a členskému státu státní příslušnosti poskytnuta přiměřená lhůta jak pro podání žádosti, tak pro náhradu.

5 Doporučení Komise K(2007) 5841 ze dne 5. prosince 2007 o uvádění znění článku 20 Smlouvy o ES v cestovních pasech (Úř. věst. L 118, 6.5.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

- (34) Členské státy by měly delegacím Unie uhradit náklady na jejich podporu při poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům, aby se zajistilo, že tato podpora bude z hlediska zdrojů neutrální, jak požaduje čl. 5 odst. 10 rozhodnutí 2010/427/EU.
- (35) Formuláře uvedené v přílohách I a II směrnice (EU) 2015/637 jsou zastaralé, a měly by být tudíž zrušeny. Členskými státy, které v současnosti ve svých vnitrostátních právních předpisech používání těchto formulářů upravují, by to však nemělo bránit v tom, aby je používaly i po přijetí této směrnice.
- (36) Při poskytování pomoci v krizových situacích nemusí být možné nebo prakticky proveditelné rozlišovat mezi nezastoupenými a zastoupenými občany a možnost poskytnout pomoc nezastoupeným osobám může vyžadovat nebo zahrnovat pomoc také zastoupeným občanům Unie. Mělo by být upřesněno, že v takových situacích by se ustanovení směrnice (EU) 2015/637 týkající se náhrady nákladů měla vztahovat i na konzulární ochranu poskytovanou členskými státy poskytujícími pomoc zastoupeným občanům jiného členského státu. Tím by se mělo předejít existenci dvou samostatných postupů pro náhradu nákladů v závislosti na tom, zda má být občan, kterému je poskytována pomoc, považován za zastoupeného či nezastoupeného.
- (37) Pokud se mechanismus civilní ochrany Unie využívá v souladu s čl. 16 odst. 7 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU⁶ k poskytování podpory v oblasti civilní ochrany v rámci konzulární pomoci občanům Unie při katastrofách ve třetích zemích, použijí se finanční ustanovení uvedeného rozhodnutí. Členské státy, které žádají o finanční pomoc a které tuto pomoc využívají, mají zejména poskytnout Komisi informace o finančních příspěvcích získaných z jiných zdrojů, včetně členských států a občanů, kterým je poskytována pomoc, a zajistit, aby nedošlo k dvojímu financování z jiných zdrojů.
- (38) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění této směrnice, pokud jde o strojově čitelný formát, který mají členské státy používat pro poskytování informací, a formuláře, které se mají používat v rámci finančních postupů, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁷.
- (39) Poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům vyžaduje zpracování osobních údajů za účelem ověření totožnosti osoby, která žádá o konzulární ochranu, spolupráce a koordinace mezi orgány členského státu poskytujícího pomoc a členského státu státní příslušnosti, poskytnutí požadované pomoci, zpracování žádostí o finanční náhradu a výměny příslušných kontaktních informací. Veškeré zpracování osobních údajů členskými státy by mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁸, včetně zásad účelového omezení a minimalizace údajů. Stejně tak zpracování osobních údajů orgány a institucemi Unie ve smyslu

6 Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

8 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁹ by mělo být v souladu s pravidly stanovenými v uvedeném nařízení.

- (40) Vzhledem k tomu, že konzulární úkoly mohou být velmi různorodé a mohou zahrnovat citlivé situace, např. zatčení, uvěznění, zranění nebo situace, kdy se osoba stala obětí trestného činu, je nezbytné zajistit, aby příslušné orgány členských států a příslušné orgány a instituce Unie měly přístup ke všem nezbytným informacím, včetně osobních údajů, které jsou potřebné pro poskytování konzulární ochrany občanům Unie, a mohly si je vyměňovat. V této souvislosti by příslušné orgány členských států, jakož i orgány a instituce Unie, poskytují-li podporu, měly být oprávněny zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů, pokud je to nezbytně nutné k poskytnutí konzulární ochrany dotčené osobě. To by mělo zahrnovat údaje týkající se zdravotního stavu, které může být nutné zpracovat za účelem poskytnutí konzulární ochrany nezastoupenému občanovi, který byl vážně zraněn nebo vážně onemocněl. Zejména v případech, kdy má být vydán náhradní cestovní doklad EU, je třeba zpracovávat zobrazení obličeje osob. Poskytování pomoci nezastoupenému občanovi, včetně obhajoby právních nároků, může rovněž výjimečně vyžadovat zpracování osobních údajů vypovídajících o rasovém nebo etnickém původu, politických názorech, náboženském nebo filozofickém přesvědčení, členství v odborech nebo údajů týkajících se sexuální orientace. V některých případech může poskytování konzulární pomoci vyžadovat také zpracování genetických údajů, například při poskytování pomoci v souvislosti s vážnými nehodami, které vyžadují jednoznačnou identifikaci zraněné osoby, nebo v souvislosti s určením otcovství. V neposlední řadě mohou konzulární případy spojené se zatčením nebo zadržením pravděpodobně vyžadovat, aby příslušné orgány zpracovávaly osobní údaje týkající se odsouzení v trestních věcech a trestných činů.
- (41) Při zpracování těchto zvláštních kategorií osobních údajů by příslušné orgány členských států a orgány a instituce Unie měly zajistit vhodná a zvláštní opatření na ochranu zájmů subjektů údajů. Ta by měla pokud možno zahrnovat šifrování těchto osobních údajů a zvláštní přidělení přístupových práv pracovníkům, kteří mají přístup k uvedeným typům zvláštních kategorií osobních údajů.
- (42) Pokud poskytování konzulární ochrany vyžaduje předávání osobních údajů občanů Unie třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, jako je Organizace spojených národů, které spolupracují na opatřeních pro řešení krizí, mělo by být takové předávání v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2016/679 a kapitolou V nařízení (EU) 2018/1725.
- (43) Je nezbytné upřesnit záruky platné pro zpracovávané osobní údaje, jako je maximální doba uchování shromážděných osobních údajů. Pro zajištění úhrady případných nákladů je nezbytné, aby doba uchování údajů činila maximálně dvanáct měsíců v případě členského státu nebo orgánů a institucí Unie, které poskytují pomoc, a 24 měsíců v případě členského státu státní příslušnosti. Delší doba uchování údajů platná pro členský stát státní příslušnosti je rovněž nezbytná k tomu, aby se zabránilo možnému zneužití nebo jiným podvodným činnostem, včetně jednání osob, které opakovaně žádají o konzulární ochranu a pokoušejí se toto jednání zakrýt tím, že se

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

obracejí na konzulární úřady různých členských států. Pokud osobní údaje zahrnují kontaktní údaje veřejných činitelů, například honorárních konzulů, měly by být uchovávány po dobu, po kterou je daná osoba kontaktní osobou. Výmaz osobních údajů žadatelů by neměl mít vliv na schopnost členských států sledovat uplatňování této směrnice.

- (44) Podle článku 47 Listiny musí mít každý, jehož práva zaručená právem Unie byla porušena, právo na účinnou právní ochranu. S cílem provést toto základní právo v souvislosti s konzulární ochranou by mělo být do směrnice (EU) 2015/637 doplněno ustanovení o opravném prostředku.
- (45) Směrnice (EU) 2015/637 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (46) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich může být z důvodu potřeby přizpůsobit stávající pravidla na úrovni Unie lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (47) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹⁰ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (48) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne XXXX¹¹,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice (EU) 2015/637 se mění takto:

- 1) Články 6 a 7 se nahrazují tímto:

„Článek 6

Neexistence zastoupení

1. Pro účely této směrnice nemá členský stát ve třetí zemi zastoupení, pokud v ní nemá stálé velvyslanectví ani stálý konzulát nebo pokud v ní nemá velvyslanectví ani konzulát, které nejsou schopny účinně poskytnout v daném případě konzulární ochranu.
2. Aby bylo možné určit, zda členský stát má či nemá velvyslanectví nebo konzulát, které jsou schopny účinně poskytnout v daném případě konzulární ochranu, vezme velvyslanectví nebo konzulát, u něhož nezastoupený občan žádá o konzulární ochranu, s ohledem na místní podmínky v úvahu tato kritéria:

10 Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

11 Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- a) obtížnost, s jakou může dotyčný občan v přiměřené době bezpečně dosáhnout velvyslanectví nebo konzulátu členského státu, jehož je státním příslušníkem, nebo jimi být dosažen, a to s přihlédnutím k povaze a naléhavosti požadované pomoci a k prostředkům, které má občan k dispozici;
 - b) možné uzavření velvyslanectví nebo konzulátu členského státu, jehož je občan státním příslušníkem, včetně případů, kdy nelze v přiměřené lhůtě potvrdit, že jsou funkční a přístupné;
 - c) zda by odkázáním občana na velvyslanectví nebo konzulát členského státu, jehož je státním příslušníkem, mohlo dojít k ohrožení konzulární ochrany, zejména pokud naléhavost záležitosti vyžaduje okamžité opatření dožádaného velvyslanectví či konzulátu.
3. Pro účely určení, zda má členský stát v souladu s odstavcem 2 velvyslanectví či konzulát, které by byly schopny účinně poskytnout v daném případě konzulární ochranu, může být přítomnost honorárního konzula členského státu, jehož je občan státním příslušníkem, zohledněna pouze tehdy, pokud se na pomoc, o kterou občan žádá, vztahují pravomoci honorárního konzula.

Článek 7

Přístup ke konzulární ochraně a jiná ujednání

1. Nezastoupení občané mají nárok požadovat ochranu u velvyslanectví či konzulátu kteréhokoli členského státu.
 2. Aniž je dotčen článek 2, může členský stát trvale zastupovat jiný členský stát a velvyslanectví nebo konzuláty členských států mohou, kdykoli je to považováno za nezbytné, uzavřít praktická ujednání o sdílení odpovědnosti za poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům.
V takových případech velvyslanectví či konzulát, u něhož nezastoupený občan žádá o konzulární ochranu a jenž není určen jako příslušný v souladu s příslušným platným ujednáním, předá žádost občana příslušnému velvyslanectví či konzulátu, ledaže by tím byla ohrožena konzulární ochrana, zejména pokud naléhavost záležitosti vyžaduje okamžité opatření dožádaného velvyslanectví či konzulátu.
 3. Pokud krizová situace vyústí ve velký počet žádostí o konzulární ochranu, mohou se velvyslanectví a konzuláty členských států zastoupených v dotčené třetí zemi s podporou delegace Unie dohodnout na rozdělení žádostí na základě dostupných kapacit, ledaže by tím byla ohrožena konzulární ochrana, zejména pokud naléhavost záležitosti vyžaduje okamžité opatření dožádaného velvyslanectví či konzulátu. Toto rozdělení může být rovněž předem dohodnuto v rámci společného konzulárního plánu pro nepředvídané události uvedeného v článku 13 a může se odchylovat od praktických ujednání uzavřených v souladu s odstavcem 2.
 4. Nezastoupení občané, kteří žádají o ochranu podle odstavce 1, jsou o každém předání informováni podle odstavců 2 nebo 3.“
- 2) V článku 9 se písmena e) a f) nahrazují tímto:
„e) pomoc, evakuace a repatriace v případě nouze;

f) vystavení náhradního cestovního dokladu EU zavedeného směrnicí (EU) 2019/997*.

* Směrnice Rady (EU) 2019/997 ze dne 18. června 2019, kterou se zavádí náhradní cestovní doklad EU a zrušuje rozhodnutí 96/409/SZBP (Úř. věst. L 163, 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).“

3) Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy oznámí Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ) prostřednictvím její zabezpečené internetové stránky příslušné kontaktní místo nebo místa na svých ministerstvech zahraničních věcí.“;

b) doplňuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Je-li to vhodné a nezbytné pro zajištění konzulární ochrany, mohou členské státy do svých opatření v oblasti koordinace a spolupráce zapojit také honorární konzuly a svůj bezpečnostní a vojenský personál, mezinárodní organizace nebo diplomatické a konzulární úřady třetích zemí.“

4) Články 11, 12 a 13 se nahrazují tímto:

*„Článek 11
Úloha delegací Unie*

1. Delegace Unie úzce spolupracují s velvyslanectvími a konzuláty členských států a koordinují s nimi svou činnost s cílem přispět k místní konzulární spolupráci, připravenosti na krize a reakci na krize, zejména tím, že:
 - a) poskytují dostupnou logistickou podporu, včetně kancelářských prostor a organizačního zázemí, jako je dočasné ubytování pro konzulární pracovníky a společné konzulární týmy uvedené v čl. 13a odst. 2;
 - b) usnadňují výměnu informací mezi velvyslanectvími a konzuláty členských států;
 - c) v příslušných případech usnadňují výměnu informací s místními orgány, diplomatickými a konzulárními úřady třetích zemí a mezinárodními organizacemi;
 - d) zveřejňují obecné informace o pomoci, na niž by mohli mít nezastoupení občané nárok, a zejména o případných dohodnutých praktických ujednáních;
 - e) předsedají zasedáním věnovaným místní konzulární spolupráci uvedeným v čl. 12 odst. 2;
 - f) koordinují vypracování a schvalování společných konzulárních plánů pro nepředvídané události uvedených v článku 13;
 - g) účastní se činností v oblasti reakce na krize v souladu s článkem 13a, včetně poskytování podpory vedoucímu státu, je-li to relevantní a vhodné.
2. Delegace Unie podporují členské státy při poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům v souladu s čl. 5 odst. 10 rozhodnutí 2010/427/EU.

Tato podpora může zahrnovat provádění zvláštních úkolů konzulární pomoci na žádost členských států a jejich jménem. Členský stát poskytující pomoc a členský stát státní příslušnosti poskytnou delegaci Unie veškeré relevantní informace týkající se daného případu.

Článek 12

Místní konzulární spolupráce

1. Konzulární úřady členských států a delegace Unie se zapojí do místní konzulární spolupráce v každé třetí zemi.
2. Zasedání věnovaná místní konzulární spolupráci zahrnují pravidelnou výměnu informací o:
 - a) bezpečnosti a ochraně občanů Unie a o dalších záležitostech, které se jich týkají;
 - b) vypracovávání společných konzulárních demarší a jejich předávání orgánům třetích zemí, je-li to relevantní;
 - c) vypracování, schvalování a přezkumu společných konzulárních plánů pro nepředvídané události uvedených v článku 13;
 - d) organizaci společných konzulárních cvičení;
 - e) o praktických ujednáních podle čl. 7 odst. 2 s cílem zajistit nezastoupeným občanům v dotyčné třetí zemi účinnou ochranu.
3. Nedohodnou-li se konzulární úřady členských států jinak, předsedou je zástupce delegace Unie. Není-li delegace Unie přítomna, zasedáním předsedá zástupce členského státu.

Článek 13

Připravenost na krize

1. V rámci místní konzulární spolupráce uvedené v článku 12 členské státy a ESVC pro každou třetí zemi vypracují a schválí společný konzulární plán pro nepředvídané události. Společný konzulární plán pro nepředvídané události se každoročně aktualizuje a obsahuje:
 - a) analýzu konzulární situace v dané zemi, včetně přehledu velvyslanectví nebo konzulátů členských států, odhadu počtu a umístění občanů Unie a posouzení rizik nejpravděpodobnějších scénářů, které se týkají občanů Unie;
 - b) společná ujednání v oblasti připravenosti na konzulární krize, včetně komunikačních kanálů a kontaktů v rámci místní konzulární spolupráce, jakož i kontaktů s místními orgány a příslušnými třetími zeměmi;
 - c) společná ujednání v oblasti reakce na konzulární krize, včetně postupů sdílení informací a komunikace v rámci místní konzulární spolupráce a s občany Unie, krizová zasedání, spolupráci s místními orgány a příslušnými třetími zeměmi a krizová opatření, jakož i opatření po skončení krize;
 - d) popis povinností členského státu, který v dané třetí zemi přebírá úlohu vedoucího státu podle čl. 13a odst. 3;

- e) další relevantní informace.
2. Delegation Unie, pokud jsou přítomny, koordinují vypracování a schvalování společných konzulárních plánů pro nepředvídané události na základě příspěvků velvyslanectví nebo konzulátů členských států zastoupených v dotyčné třetí zemi a konzulárních úřadů nezastoupených členských států. Společné konzulární plány pro nepředvídané události se zpřístupní všem členským státům, ESVČ a útvarům Komise.
- Ve třetích zemích, kde delegace Unie není přítomna, provádí koordinaci předseda místní konzulární spolupráce podle čl. 12 odst. 3 za podpory ESVČ.
3. Členské státy a delegace Unie každoročně provádějí konzulární cvičení s cílem aktualizovat a zlepšit místní společnou připravenost a reakci na konzulární krize.
4. Členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytnou svým občanům možnost registrovat se u příslušných vnitrostátních orgánů nebo informovat je vhodnými prostředky a nástroji o svých cestách do třetích zemí nebo o pobytu v nich.
5. Členské státy si včas vyměňují informace o změnách v doporučeních pro občany ohledně cestování, zejména v souvislosti s krizovými situacemi, a usilují o zajištění jednotnosti v úrovni poskytovaných doporučení ohledně cestování.“
- 5) V kapitole 2 se vkládá nový článek 13a, který zní:

*„Článek 13a
Reakce na krize*

1. V případě krize Unie a členské státy úzce spolupracují, aby zajistily nezastoupeným občanům účinnou pomoc. Je-li to možné, vzájemně se včas informují o dostupných evakuačních kapacitách, a to i v případě operací s využitím vojenských prostředků.
2. V případě potřeby mohou být členské státy podpořeny společnými konzulárními týmy složenými z odborníků z členských států, zejména z členských států nezastoupených ve třetí zemi postižené krizí, ESVČ a útvarů Komise. Společné konzulární týmy jsou k dispozici pro rychlé vyslání do třetích zemí postižených konzulární krizí. Účast ve společných konzulárních týmech je dobrovolná.
3. Za koordinaci podpory poskytované nezastoupeným občanům je v příslušných případech odpovědný vedoucí stát nebo členský stát či členské státy, které pomoc koordinují, a to s podporou ostatních dotčených členských států, delegace Unie a ústředí ESVČ. Členské státy poskytnou vedoucímu státu nebo členskému státu či členským státům, které pomoc koordinují, veškeré relevantní informace týkající se jejich nezastoupených občanů přítomných během krizové situace.
4. Při poskytování pomoci mohou členské státy v případě potřeby požádat o podporu z nástrojů Unie, jako jsou struktury ESVČ pro řešení krizí a její středisko pro reakci na krize, a z mechanismu civilní ochrany Unie prostřednictvím Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události zřízeného článkem 7 rozhodnutí č. 1313/2013/EU.“

- 6) Vkládá se nová kapitola 2a, která zní:

„KAPITOLA 2a POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 13b

Poskytování a šíření informací

1. Nejméně jednou ročně poskytnou členské státy Komisi a vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku tyto informace:
 - a) aktuální seznamy kontaktů na své konzulární sítě;
 - b) seznamy třetích zemí, ve kterých jsou trvale zastoupeny jiným členským státem nebo zastupují jiný členský stát v souladu s čl. 7 odst. 2;
 - c) praktická ujednání uzavřená podle čl. 7 odst. 2;
 - d) počet nezastoupených občanů, kterým byla v předchozím roce poskytnuta konzulární ochrana podle článku 2, v členění podle státní příslušnosti a třetí země;
 - e) počet žádostí o náhradu předložených a obdržených podle článků 14 a 15 v předchozím roce.

Pokud se členský stát rozhodl v souladu s čl. 2 odst. 2 použít tuto směrnici na konzulární ochranu poskytovanou honorárními konzuly, musí být v seznamu uvedeném v písmenu a) uvedeni honorární konzulové, jakož i informace o tom, v jaké míře jsou honorární konzulové příslušní k poskytnutí ochrany v daném případě, zejména zda jsou oprávněni vydávat náhradní cestovní doklady EU.

2. Členské státy, útvary Komise a ESVČ zveřejní informace uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) způsobem, který zajistí soudržnost poskytovaných informací.
3. Na žádost Komise poskytnou členské státy informace uvedené v odstavci 1 ve strojově čitelném formátu.
4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví konkrétní strojově čitelný formát, v němž mají být informace uvedené v odstavci 1 poskytovány. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15a odst. 2.

Článek 13c

Informace pro občany Unie

1. Členské státy přijmou opatření k informování svých občanů o jejich právu stanoveném v čl. 20 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování EU. Může se jednat zejména o tato opatření:
 - a) uvedení první věty článku 23 Smlouvy o fungování EU v cestovních pasech;
 - b) zahrnutí informací o právu na konzulární ochranu do doporučení ohledně cestování a kampaní týkajících se konzulární ochrany;
 - c) spolupráce na informačních kampaních s poskytovateli služeb přepravy cestujících a dopravními uzly nabízejícími cesty do třetích zemí.

2. Útvary Komise a ESVČ přispívají k informování občanů Unie o jejich právu na konzulární ochranu.“

7) Články 14 a 15 se nahrazují tímto:

*„Článek 14
Obecná pravidla*

1. Veškeré náklady účtované členským státem poskytujícím pomoc za poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům musí být stejné jako náklady, které by účtoval svým vlastním státním příslušníkům.
2. Pokud nezastoupený občan není schopen uhradit náklady uvedené v odstavci 1 členskému státu poskytujícímu pomoc při podání žádosti o pomoc, může členský stát poskytující pomoc požadovat, aby nezastoupený občan podepsal závazek k úhradě. Na tomto základě může členský stát poskytující pomoc požádat dotyčného nezastoupeného občana, aby tyto náklady uhradil, po uplynutí čtyř týdnů od poskytnutí pomoci.

Tím, že nezastoupený občan není schopen uhradit náklady uvedené v odstavci 1 při podání žádosti o pomoc, není dotčeno jeho právo na konzulární ochranu.

3. Pokud nezastoupený občan, kterému byla poskytnuta konzulární ochrana, neuhradil náklady uvedené v odstavci 1 ani při podání žádosti o pomoc, ani poté, co byl o to požádán členským státem poskytujícím pomoc podle odstavce 2, může členský stát poskytující pomoc do dvanácti měsíců ode dne podpisu závazku k úhradě uvedeného v odstavci 2 požádat o úhradu nákladů členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem.

Členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, uhradí tyto náklady v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dvanáct měsíců ode dne podání žádosti. Členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, může dotyčného občana požádat o úhradu těchto nákladů.

4. Pokud z konzulární ochrany poskytnuté nezastoupenému občanovi vyplynou diplomatickému či konzulárnímu úřadu nezvykle vysoké, avšak nezbytné a odůvodněné cestovní náklady, náklady na ubytování nebo náklady na překlad, může členský stát poskytující pomoc do dvanácti měsíců od poskytnutí pomoci požádat o náhradu těchto nákladů přímo členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, a tento stát je uhradí v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dvanáct měsíců.
5. Členské státy uhradí delegacím Unie náklady na jejich podporu při poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům. V takovém případě úhrada nákladů členským státem, jehož je občan státním příslušníkem, zajistí, aby podpora poskytovaná delegacemi Unie byla z hlediska zdrojů neutrální.
6. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví standardní formuláře, jež se použijí pro závazek k úhradě uvedený v odstavci 2 a pro úhradu nákladů ze strany členského státu státní příslušnosti podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15a odst. 2.

Článek 15
Zjednodušený postup v krizových situacích

1. V krizových situacích, a pokud náklady na poskytnutou podporu již nebyly uhrazeny přímo nezastoupeným občanem, může členský stát poskytující pomoc požadovat náhradu nákladů od členského státu, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, i když nezastoupený občan nepodepsal závazek k úhradě podle čl. 14 odst. 2. To nebrání členskému státu, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, v tom, aby od dotčeného občana požadoval úhradu nákladů na základě vnitrostátních předpisů.
 2. Členský stát poskytující pomoc může požádat členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, o náhradu nákladů uvedených v odstavci 1 v poměrné výši, a to vydělením plné výše skutečně vzniklých nákladů počtem občanů, jimž byla pomoc poskytnuta.
 3. Pokud v krizových situacích uvedených v odstavci 1 není možné nebo prakticky proveditelné rozlišovat mezi zastoupenými a nezastoupenými občany a pokud možnost poskytnout pomoc nezastoupeným občanům vyžaduje nebo zahrnuje pomoc také zastoupeným občanům, použije se postup podle odstavců 1 a 2 rovněž na konzulární ochranu poskytovanou členskými státy poskytujícími pomoc zastoupeným občanům jiného členského státu v krizových situacích.
 4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí rovněž na situace, kdy členský stát při poskytování konzulární ochrany podpořila delegace Unie. V takovém případě úhrada nákladů členskými státy, jehož je občan státním příslušníkem, zajistí, aby podpora poskytovaná delegacemi Unie byla z hlediska zdrojů neutrální.
 5. Náhrady požadované podle odstavců 1, 2 a 3 se zohlední při určování jakéhokoli příspěvku mechanismu civilní ochrany Unie v souladu s rozhodnutím č. 1313/2013/EU na poskytování podpory v oblasti civilní ochrany v rámci konzulární pomoci občanům Unie při katastrofách ve třetích zemích.“
- 8) V kapitole 4 se vkládá nový článek 15a, který zní:

„Článek 15a
Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011*.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).“

- 9) Vkládají se nové články 16a a 16b, které znějí:

*„Článek 16a
Ochrana osobních údajů*

1. Pro účely této směrnice zpracovávají příslušné orgány členských států osobní údaje pouze za účelem:
 - a) předání žádosti osoby žádající o konzulární ochranu v souladu s článkem 3 nebo článkem 7;
 - b) ověření totožnosti osoby žádající o konzulární ochranu postupem podle článku 8;
 - c) poskytnutí konzulární ochrany této osobě, zejména poskytnutím druhů pomoci uvedených v článku 9;
 - d) spolupráce, koordinace a poskytnutí podpory v souladu s články 10 a 11, čl. 13 odst. 1 a článkem 13a;
 - e) poskytnutí kontaktních informací uvedených v čl. 10 odst. 4 a čl. 13b odst. 1;
 - f) zpracování žádostí o finanční náhradu týkajících se konzulární ochrany poskytované v souladu s články 14 a 15.
2. Zpracování osobních údajů orgány a institucemi Unie ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725* pro účely této směrnice se provádí pouze tehdy, je-li to nezbytné pro plnění úkolů uvedených v čl. 10 odst. 1, člincích 11, 13 a 13a, pro zpracování informací obdržených podle čl. 10 odst. 4 a čl. 13b odst. 1 nebo pro zpracování žádostí o finanční náhradu podle čl. 14 odst. 5 a čl. 15 odst. 4.
3. Při zpracování osobních údajů podle odstavců 1 a 2 se příslušné orgány členských států a orgány a instituce Unie v rámci svých příslušných činností podle této směrnice považují za správce uvedené v čl. 4 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679** a v čl. 3 odst. 8 nařízení (EU) 2018/1725.
4. Osobní údaje zpracovávané podle odstavců 1 a 2 se omezují na údaje nezbytné pro plnění úkolů uvedených v těchto odstavcích, jako je totožnost osoby, která potřebuje konzulární ochranu, a okolnosti konzulárního případu.
5. Příslušné orgány členských států a orgány a instituce Unie mohou zpracovávat osobní údaje vypovídající o rasovém nebo etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání nebo filozofickém přesvědčení nebo členství v odborech, genetické údaje, biometrické údaje za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby, údaje o zdravotním stavu, údaje o sexuálním životě nebo sexuální orientaci nebo osobní údaje týkající se odsouzení v trestních věcech a trestných činů osoby, která potřebuje konzulární ochranu, pokud je to nezbytně nutné k plnění úkolů uvedených v člincích 9, 10, 11 a 13a ve vztahu k této osobě.
6. Při zpracování osobních údajů uvedených v odstavci 5 zajistí příslušné orgány členských států a orgány a instituce Unie vhodná a zvláštní opatření na ochranu zájmů subjektů údajů. Zavedou rovněž vnitřní zásady a přijmou nezbytná technická a organizační opatření, aby zabránily neoprávněnému přístupu k těmto osobním údajům a jejich předávání.

7. Pro účely této směrnice předávají příslušné orgány členských států osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci pouze za účelem plnění úkolů uvedených v článcích 9, 10 a 13a a v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2016/679.

Pro účely této směrnice předávají orgány a instituce Unie osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci pouze za účelem plnění úkolů uvedených v čl. 10 odst. 1, článku 11 a článku 13a a v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2018/1725.

8. Členský stát poskytující pomoc, členský stát státní příslušnosti a v příslušných případech orgány a instituce Unie uchovávají osobní údaje osoby, které je poskytována pomoc, pouze po dobu nezbytnou k plnění úkolů uvedených v odstavcích 1 a 2. V žádném případě se osobní údaje neuchovávají déle než dvanáct měsíců členským státem poskytujícím pomoc a orgány a institucemi Unie a déle než 24 měsíců členským státem státní příslušnosti ode dne jejich shromáždění. Kontaktní údaje vyměněné v souladu s čl. 10 odst. 4 a čl. 13b odst. 1 se uchovávají pouze po dobu, po kterou dané osoby vykonávají příslušnou funkci.

Osobní údaje se vymažou co nejdříve po splnění úkolů uvedených v odstavci 1 nebo 2 a nejpozději po uplynutí doby uchování uvedené v prvním pododstavci.

Článek 16b *Právní ochrana*

Členské státy zajistí, aby nezastoupení občané měli podle vnitrostátního práva k dispozici účinné prostředky právní ochrany v případech porušení jejich práv podle této směrnice.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).“

- 10) V článku 19 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Nejdříve [osm let po uplynutí lhůty pro provedení pozměňující směrnice ve vnitrostátním právu] provede Komise hodnocení této směrnice a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu a Radě.

Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy.“

- 11) Přílohy I a II se zrušují.

Článek 2

V článku 5 směrnice (EU) 2019/997 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud žadatelé nejsou schopni zaplatit příslušné poplatky členskému státu poskytujícímu pomoc v okamžiku podání žádosti, použijí se čl. 14 odst. 2 a 3 a článek 15 směrnice (EU) 2015/637.“

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [dva roky po jejím vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

1.2. Příslušné oblasti politik

1.3. Povaha návrhu/podnětu

1.4. Cíle

1.4.1. *Obecné cíle*

1.4.2. *Specifické cíle*

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

1.4.4. *Ukazatele výkonnosti*

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

1.5.4. *Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji*

1.5.5. *Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků*

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

1.7. Předpokládaný způsob plnění rozpočtu

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivity kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky**
- 3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky**
 - 3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků*
 - 3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky*
 - 3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů*
 - 3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy**

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice (EU) 2015/637 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a směrnice (EU) 2019/997, kterou se zavádí náhradní cestovní doklad EU

1.2. Příslušné oblasti politik

Konzulární ochrana

1.3. Návrh/podnět se týká:

- nové akce
- nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci³⁸
- prodloužení stávající akce
- sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4. Cíle

1.4.1. Obecný cíl

Hlavním obecným cílem této politické iniciativy je zlepšit výkon práva na konzulární ochranu.

1.4.2. Specifické cíle

Specifický cíl č. 1

Zvýšit právní jistotu občanů Unie, pokud jde o rozsah práva na konzulární ochranu.

Specifický cíl č. 2

Zajistit jasné vymezení úkolů, koordinace a mechanismů spolupráce mezi členskými státy a delegacemi Unie, a to i v době krize.

Specifický cíl č. 3

Zlepšit poskytování informací a komunikaci s nezastoupenými občany Unie.

Specifický cíl č. 4

Zvýšit účinnost a využití postupů pro úhradu finančních nákladů.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Očekává se, že dopady tohoto návrhu přizpůsobí rámec konzulární ochrany současným a budoucím výzvám, a budou tak ve srovnání se současným stavem pozitivní. Vyjasnění definice „nezastoupeného občana“ přinese větší právní jistotu, díky níž bude konzulární pomoc občanům Unie účinnější. Očekává se, že posílení podpůrné role delegací Unie a jasnější rozdělení úkolů mezi členské státy a delegace Unie na zasedáních věnovaných místní spolupráci povede ke zvýšení právní jistoty a

38 Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

účinnosti pravidel směrnice použitelných v krizových situacích i v situacích mimo dobu krize. Účinnější a hladší koordinace by vedla k lepší pomoci občanům Unie, zejména v krizových situacích, a k co nejlepšímu využití všech zdrojů Unie vyčleněných na tento úkol. Kromě toho se díky posílené spolupráci mezi konzulárními sítěmi členských států a Unii zefektivní a zlepší komunikace s občany Unie v konzulárních záležitostech. Větší počet registrací občanů v zahraničí umožní členským státům lépe jim pomáhat.

Zjednodušením a snížením současné administrativní zátěže jak pro členský stát poskytující pomoc, tak pro členský stát státní příslušnosti se zvýší užitečnost postupů pro úhradu finančních nákladů. Tím, že se mechanismus úhrady rozšíří na delegace Unie, se navíc zaplní mezera, která brání jejich praktické podpoře členským státům při poskytování pomoci občanům Unie.

Komplexnější přehled důsledků této iniciativy je k dispozici v posouzení dopadů, které je k návrhu přiloženo.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Specifický cíl č. 1

- Počet nezastoupených občanů Unie, kterým byla poskytnuta pomoc.
- Počet obdržенých stížností od nezastoupených občanů Unie a zahájených soudních řízení v souvislosti s porušením jejich práva na konzulární ochranu.

Specifický cíl č. 2

- Počet uspořádaných místních konzulárních koordinačních cvičení.
- Počet a druh žádostí o podporu od orgánů členských států adresovaných delegacím Unie.

Specifický cíl č. 3

- Úroveň informovanosti občanů Unie o jejich právu na konzulární ochranu.
- Počet občanů, kteří se registrovali k pobytu v zahraničí nebo k cestě do zahraničí.
- Počet osvětových kampaní a dalších opatření s podobným cílem organizovaných na vnitrostátní úrovni.

Specifický cíl č. 4

- Počet podaných a přijatých žádostí o náhradu.
- Průměrná doba od podání žádosti po výplatu.
- Počet případů, kdy nedošlo k proplacení.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Předběžný časový plán provádění lze znázornit takto:

2024: Vstup směrnice v platnost.

2026: Provedení a uplatňování členskými státy.

- 1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Jak již bylo uvedeno v posouzení dopadů připojeném k návrhu Komise, který se později stal směrnicí (EU) 2015/637³⁹, stanovení společných norem Unie, záruk a jasných postupů pro spolupráci a koordinaci, pokud jde o nezastoupené občany, lze lépe dosáhnout na úrovni Unie. Odůvodnění subsidiarity uvedená v tomto posouzení dopadů zůstávají v platnosti. Právo na konzulární ochranu zůstává přeshraniční záležitostí a nedílnou součástí občanství Unie, a vyžaduje proto spolupráci a koordinaci na úrovni Unie.

Od uplynutí lhůty pro provedení v roce 2018 Komise pečlivě sledovala provádění směrnice (EU) 2015/637 a dospěla k závěru, že je třeba přijmout další opatření na úrovni Unie. Bez včasných a účinných opatření ze strany Unie by problémy a příčiny uvedené v posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu nadále bránily účinnému výkonu práva na konzulární ochranu.

Bez opatření na úrovni Unie by byla účinnost práv občanů Unie souvisejících s konzulární ochranou nadále ohrožena a přidaná hodnota delegací Unie by v této souvislosti zůstala nevyužita.

Zejména posílení spolupráce na podporu občanů Unie, kteří se ocitli v nouzi v zahraničí, lze dosáhnout pouze koordinovaným zásahem Unie. Unie, a zejména ESVC a Komise (Generální ředitelství pro evropskou civilní ochranu a operace humanitární pomoci, GR ECHO), mají dobré předpoklady k tomu, aby takovou koordinační úlohu převzaly, a to způsobem a v rozsahu, který není možný pro členské státy jednajících z vlastní iniciativy.

- 1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Dne 2. září 2022 zveřejnila Komise zprávu o provádění a uplatňování směrnice (EU) 2015/637.

Zpráva ukázala, že směrnice (EU) 2015/637 je většinou účinná v dosahování svého cíle usnadnit občanům Unie výkon jejich práv souvisejících s konzulární ochranou ve třetích zemích, kde členský stát, jehož jsou státními příslušníky, nemá své zastoupení.

Zpráva však konstatovala, že počet a rozsah krizí, které vedou k žádostem o konzulární ochranu, narůstá. Pandemie COVID-19 (nebývalá svým rozsahem a složitostí), krize v Afghánistánu, ruská útočná válka proti Ukrajině, konflikt v Súdánu, repatriace z Izraele a Gazy a další podobné krize poskytly kontext pro zjištění nedostatků a zamyšlení se nad tím, jak posílit právo občanů Unie na konzulární ochranu.

Zpráva konstatovala, že existuje prostor pro upřesnění a zjednodušení opatření, která by dále usnadnila poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům, včetně zvýšení právní jistoty, pokud jde o její příjemce, a zajištění této ochrany bez ohledu na to, kde na světě se nacházejí. Kromě toho by se mohlo zvážit zlepšení

39 [SEC\(2011\) 1556 final](#).

poskytování informací a koordinace komunikace. Dále je třeba více využívat mechanismy předvídání pro připravenost na krizi, zejména s ohledem na lidské náklady spojené s neposkytnutím odpovídající konzulární ochrany. Formální úloha delegací Unie a jejich koordinace a spolupráce s členskými státy by navíc mohla lépe odrážet realitu jejich práce v terénu, což by zajistilo větší právní jistotu.

1.5.4. *Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Tento návrh je v souladu s mechanismem civilní ochrany Unie (UCPM) zřízeným rozhodnutím č. 1313/2013/EU.

1.5.5. *Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků*

Potřebné náklady budou financovány ze stávajících rozpočtových prostředků.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

Časově omezená doba trvání

- s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

Časově neomezená doba trvání

- Provádění s obdobím rozběhu od roku 2024 do roku 2026,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob plnění rozpočtu

Přímé řízení Komisí

- prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- prostřednictvím výkonných agentur.

Sdílené řízení s členskými státy

Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
 - mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
 - EIB a Evropský investiční fond,
 - subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
 - veřejnoprávní subjekty,
 - soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
 - soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
 - subjekty nebo osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

--

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Směrnice bude vyhodnocena osm let po uplynutí lhůty pro její provedení ve vnitrostátním právu. Komise podá o svých zjištěních zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Tímto návrhem se nemění způsob řízení, mechanismy provádění financování, způsoby plateb ani kontrolní strategie, které Komise již zavedla a používá.

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Tento legislativní finanční výkaz se týká výdajů na zaměstnance. Použijí se standardní rizika a systémy kontroly pro tento typ výdajů.

2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Tento podnět nemá vliv na nákladovou efektivnost stávajících kontrol Komise.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Tento legislativní finanční výkaz se týká výdajů na zaměstnance. Použijí se standardní pravidla pro tento druh výdajů.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP ⁴⁰	zemí ESVO ⁴¹	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů ⁴²	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

40 RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

41 ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

42 Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	
--	-------	--

GŘ: <.....>			Rok N ⁴³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
○ Operační prostředky										
Rozpočtová položka ⁴⁴	Závazky	(1a)								
	Platby	(2a)								
Rozpočtová položka	Závazky	(1b)								
	Platby	(2b)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ⁴⁵										
Rozpočtová položka		(3)								
Prostředky na GŘ <.....> CELKEM	Závazky	=1a+1b +3								
	Platby	=2a+2b +3								

43 Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

44 Podle oficiální rozpočtové nomenklatury.

45 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

○ Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)								
	Platby	(5)								
○ Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
Prostředky z OKRUHU <...> víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	=4+6								
	Platby	=5+6								

Pokud je návrhem/podnětem dotčen více než jeden operační okruh, zopakujte se výše uvedený oddíl:

○ Operační prostředky CELKEM (všechny operační okruhy)	Závazky	(4)								
	Platby	(5)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy (všechny operační okruhy) CELKEM		(6)								
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 6 víceletého finančního rámce CELKEM (referenční částka)	Závazky	=4+6								
	Platby	=5+6								

Okruh víceletého finančního rámce	7	Správní výdaje
--	----------	----------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		Rok 2026	Rok 2027	CELKEM (v rámci současného víceletého finančního rámce ⁴⁶)
GŘ: JUST				
○ Lidské zdroje		0,043	0,014	0,057
○ Ostatní správní výdaje				
GŘ JUST CELKEM	Prostředky	0,043	0,014	0,057
GŘ: ESVČ				
○ Lidské zdroje				
○ Ostatní správní výdaje		0,038	0,038	0,076
ESVČ CELKEM	Prostředky	0,038	0,038	0,076
Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	0,081	0,052	0,133

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2026	2027	CELKEM
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7	Závazky	0,081	0,052	0,133

46 Budoucími finančními důsledky této iniciativy pro období po roce 2027 není dotčen víceletý finanční rámec po roce 2027.

víceletého finančního rámce CELKEM	Platby	0,081	0,052	0,133
---	--------	--------------	--------------	--------------

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy ↓			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)										CELKEM		
	VÝSTUPY																		
	Druh ⁴⁷	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet
SPECIFICKÝ CÍL č. 1 ⁴⁸ ...																			
– Výstup																			
– Výstup																			
– Výstup																			
Mezisosčet za specifický cíl č. 1																			
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 ...																			
– Výstup																			
Mezisosčet za specifický cíl č. 2																			
CELKEM																			

47 Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např.: počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

48 Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2026	2027	CELKEM
--	------	------	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce			
Lidské zdroje	0,043	0,014	0,057
Ostatní správní výdaje	0,038	0,038	0,076
Mezisosčet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	0,081	0,052	0,133

Mimo OKRUH 7⁴⁹ víceletého finančního rámce			
Lidské zdroje			
Ostatní správní výdaje			
Mezisosčet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce			

CELKEM	0,081	0,052	0,133
---------------	--------------	--------------	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

49 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

*Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky**

	2026	2027
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	0,25	0,083
20 01 02 03 (při delegacích)		
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)		
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)		
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)		
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)		
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)		
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	– v ústředí	
	– při delegacích	
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)		
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)		
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)		
CELKEM	0,25	0,083

* Správní výdaje v okruhu 7 se týkají jednoho plného pracovního úvazku na tři měsíce v prvním roce provádění a poté jednoho měsíce ročně v rámci GR JUST. Odhadovaná potřeba lidských zdrojů proto odpovídá méně než jednomu plnému pracovnímu úvazku.

Konzulární ochrana je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GR, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Shromažďování a šíření informací obdržených od členských států na internetových stránkách Komise.
Externí zaměstnanci	

50 Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).
- vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.
- vyžaduje revizi VFR.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok N ¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

1 Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahradte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - na vlastní zdroje
 - na jiné příjmy
 - uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ²					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

2 Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.